

Risâle-i Nur Talebeliği

Asrımızdan itibaren kıyamete kadar olan bütün zamanları nurlandıran ve Kur'ân'ın manevî bir mu'cizesi olan Risâle-i Nur, bilhassa günümüz insanı için paha biçilmez mükemmel bir eserdir ve iksirdir.

Risâle-i Nur'un müellifi Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri, "Hakaik-ı imaniye her şeyden evvel bu zamanda en birinci maksat olmak ve sâir şeyler ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kalmak ve Risâle-i Nur'a hizmet etmek en birinci vazife ve medar-ı merak ve maksud-u bizzat olmak lâzımdır."1 diyerek, Risâle-i Nur'a talebe olmanın ehemmiyetini belirtmiştir. Çünkü "Bu zamanda en büyük bir ihsan, bir vazife, imanını kurtarmaktır, başkaların imanına kuvvet verecek bir surette çalışmaktır."2 Bu ise, en güzel ve en tesirli bir şekilde ancak Risâle-i Nur yoluyla olmaktadır. Evet, "Risâle-i Nur, hakaik-ı İslâmiyeye dair ihtiyaçlara kâfi geliyor, başka eserlere ihtiyaç bırakmıyor. Kat'î ve çok tecrübelerle anlaşılmış ki, imanı kurtarmak ve kuvvetlendirmek ve tahkikî yapmanın en kısa ve en kolayı, Risâle-i Nur'dadır." 3

Bu sebeple, iman dâvâsını kendine şiar edinen her insanın, Risâle-i Nur dairesine girip ona talebe olması lâzım ve elzemdir. Bu sayede "Binler, belki yüz binler talebelerin şirket-i maneviye-i uhreviyelerine hissedar olup, kendi işlediği hayırlar ve iyilikler cüz'iyetten çıkıp küllileşecektir."4 Kur'ân'ın işârâtına ve iltifatına ve müjdesine son derece kuvvetli bir şekilde mazhar olan Risâle-i Nur ve talebeliği gayet büyük bir ehemmiyet kesb etmiş ki, "Risâle-i Nur dairesine girenler, tehlikede olan imanlarını kurtarıyorlar ve imanla kabre giriyorlar ve Cennete gidecekler diye müjde veriyor." 5

"Biz Risâle-i Nur Şakirtleri, insan-ı kâmil ismine lâayık bir şahs-ı manevinin azalarıyız. Ve hayat-ı ebediye içindeki saadet-i ebediyeyi netice veren bir fabrikanın çarkları hükmündeyiz. Ve sahil-i selâmet olan darüsselâma (Cennete) ümmet-i Muhammediyeyi (asm) çıkaran bir sefine-i Rabbaniyede (Allah'a ait gemide) çalışan hademeleriz."6 Evet, "gayet ağır ve büyük ve umumi ve kudsî bir vazife-i imaniye ve hizmet-i Kur'âniye omuzumuza ihsan-ı İlâhî tarafından konulmuş."7 diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Risâle-i Nur Talebeliğini özetle şu şekilde izah etmektedir:

"Risâle-i Nur'a intisap eden kimsenin en ehemmiyetli vazifesi, onu yazmak ve yazdırmaktır ve intişarına yardım etmektir. Onu yazan ve yazdıran ve okuyan, Risâle-i Nur Talebesi ünvanını alır. Ve o ünvan altında, her yirmi dört saatte benim lisanımla belki yüz defa, bazen daha ziyade hayır duâlarımnda ve manevi kazançlarımnda hissedar olmakla beraber, benim gibi duâ eden kıymetli binler kardeşlerin ve Risâle-i Nur Talebelerinin duâlarına ve kazançlarına dahi hissedar olur."8 Hem, "Risâle-i Nur Talebelerinin bir şahs-ı manevîsi var; şüphesiz o şahs-ı manevî bu zamanın bir âlimidir."9

Böyle bir zamanda, Risâle-i Nur'la hakaik-ı imaniyeye ve esrâr-ı şariat ve sünnet-i seniyyeye hizmet eden Risâle-i Nur Talebeleri, yüz şehid sevabı almakla beraber manevî cihad, iman hakikatlerini neşretmek, imana hizmet etmek, ilim tahsili yapmak ve bir saati bir sene ibadet hükmüne geçen tefekkürî ibadeti yapmak gibi beş nevî ibadeti içine alan bir kudsî kazanca mazhar olmaktadır.¹⁰ Bu yüzden, “Risâle-i Nur’un dairesine sıdk ve ihlâs ile girenlerin kazançları pek azim ve küllîdir. Her biri binler hisse alır.”¹¹ “Demek, en halis ve en selâmetli ve en mühim en muvaffakiyetli hizmet, Risâle-i Nur şakirtlerinin daireleri içindeki kudsî hizmettir.”¹²

“Kur’ân yüzünden Risâle-i Nur’un şahs-ı manevîsi ve biz şakirtleri bir terfî ve terakkî fermanını âlem-i gaybtan alacağız.”¹³ diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Müteaddit defa Risâle-i Nur’un şakirtlerini lââyık oldukları tarzda müdafaâ etmişim. Hem Risâle-i Nur’u, hem şakirtlerinin kıymetlerini dünyaya işittireceğim. Yalnız size bunu ihtar ederim ki: Bu müdafaamdaki kıymeti muhafaza etmenin şartı, Risâle-i Nur’dan küsmemek ve Üstadından darılmamak ve kardeşlerinden nefret etmemek ve birbirine kusur bulmamak ve isnat etmemektir.”¹⁴ ifadeleriyle “Nur Talebesi” ünvanının biraz daha açılımını yaparak ince ve hassas noktaları ortaya koymuştur.

Risâle-i Nur Talebeliğinin en mühim ve önde gelen şartı, “Sözleri (yani Risâle-i Nur’u) kendi malı ve telifi gibi hissedip sahip çıkmak ve en mühim vazife-i hayatiyesini onun neşir ve hizmeti bilmektir.”¹⁵ Bunun yanında, “Risâle-i Nur’un dairesi haricinde nur aramamak”¹⁶ ve “tahribata ve günahlara karşı takvayı esas tutup davranmak gerektir.”¹⁷ İman, ihlâs, sadakat, terk-i enaniyet ve şahs-ı manevîye bağlılık esaslarına dayanan “Risâle-i Nur ve şakirtlerinin meşgul oldukları vazife ruy-i zemindeki bütün muazzam mesailden daha büyüktür.”¹⁸ diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Risâle-i Nur Talebelerinin en küçüğünü, hariç bir veliden daha ehemmiyetli gördüğünü ve halis Nur Talebelerini hariçteki büyükçe bir veliye tercih ettiğini söylemektedir.¹⁹

Risâle-i Nur’un mesleğine talip olan Nur Talebelerinin, “Hakikat ve sünnet-i seniyye ve ferâize dikkat etmek ve büyük günahlardan çekinmek olan esaslarına uymak”²⁰ mecburiyetini hatırlatan Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Kalemle Nurlara hizmet ve sadakatle talebesi olmanın iki mühim neticesini müjdeler. Birincisi: Âyât-ı Kur’âniyenin işâretiyle imanla kabre girmektir. İkincisi: Bütün şakirtlerin manevî kazançlarına Nur dairesindeki şirket-i maneviye sırrıyla, umum onların hasenatlarına hissedar olmaktır.”²¹ Adeta ‘günümüz aşere-i mübeşşereleri’, yani Cennetle müjdelenenleri olan “hakikî Nur Talebeleri”nin Cennet ve ehl-i saadet olacağını bildiren âyetlerden birisi olan Hud Sûresi 108. âyet-i kerimesinin müjdesini Birinci Şuâ’da yirmi altıncı âyet bölümünde Üstad Bediüzzaman Hazretleri açıklamaktadır: “Cihan saltanatından daha ziyade kıymettar bir müjde-i Kur’âniye, bir beşaret-i semaviye bu sayfada vardır.”²² haşiyesiyle bu müjdenin, son derece ehemmiyetini nazarlara sunmaktadır. “Sultan-ı Ezeli olan Cenâb-ı Hakk’ın bütün mevcudat içinden seçip haşir yoluyla saadet-i ebediyeye namzet kıldığı ve dünyadaki işi de o saadet-i ebediye yollarını temin etmek”²³ olan insan için, bilhassa mü’min için bu dehşetli zamanda, bu helâket ve felâket asrında bundan daha büyük bir müjde olabilir mi? Evet, zaman, âhırzamandır. Çare ise, Bediüzzaman’dır.

Öyleyse, zaman “Risâle-i Nur Talebesi” olmak zamanıdır.

Dipnotlar:

- 1- Tarihçe-i Hayat, s. 464.
- 2- Age., s. 737.
- 3- Age., s. 446.
- 4- Age., s. 738.
- 5-Age., s. 444.
- 6- Lem’alar, s. 392.
- 7- Age, s. 390.
- 8- Tarihçe-i Hayat, s. 442.
- 9- Lem’alar, s. 404.
- 10- Age., s. 403.
- 11- Tarihçe-i Hayat, s. 452.
- 12- Age., s. 452.
- 13- Age., s. 462.
- 14-Lem’alar, s. 643.

- 15-Mektubat, s. 576.
- 16-Lem'alar, s. 631.
- 17- Tarihçe-i Hayat, s. 470.
- 18- Age., s. 731.
- 19- Lem'alar, s. 634.
- 20- Hizmet Rehberi, s. 147.
- 21- Age., s. 107.
- 22- Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 154.
- 23- İşaratü'l-İ'caz, s. 29.

05 OCAK 2012